

Czwartek, 26 listopada 2009 r.

6. potępia i wyraża ubolewanie z powodu wszystkich pogroźek, zniewag i prób zastraszania, jakich doświadczyli członkowie delegacji Międzynarodówki Liberalnej, której przewodniczył poseł do PE Johannes Cornelis van Baalen, a także wyraża solidarność z członkami tej delegacji;
7. wyraża głębokie ubolewanie w związku z przebiegiem wyborów lokalnych w dniu 9 listopada 2008 r., a zwłaszcza z powodu manipulacji rządu Nikaragui mających na celu wyeliminowanie opozycyjnych partii politycznych, z powodu licznych nieprawidłowości przy głosowaniu, zarzutów oszustwa wyborczego oraz odmowy akredytacji niezależnych, zagranicznych i lokalnych obserwatorów; wzywa Komisję Europejską do wysłania misji obserwacji wyborów UE celem monitorowania najbliższych wyborów prezydenckich;
8. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że Organizacja Państw Amerykańskich, która zazwyczaj tak sumiennie analizuje inne problematyczne kwestie, nie uznała za stosowne skomentować tak jawnego naruszenia porządku konstytucyjnego przez jedno z jej państw członkowskich;
9. zauważa, że w czasie negocjacji w sprawie układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską a krajami Ameryki Środkowej należy przypomnieć Nikaragui, iż musi przestrzegać zasad państwa prawa, demokracji i praw człowieka, gdyż Unia Europejska broni tych wartości i je wspiera;
10. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Państw Amerykańskich, Europejsko-Latynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu, Parlamentowi Środkowoamerykańskiemu, rządowi i parlamentowi Republiki Nikaragui oraz Sądowi Najwyższemu Nikaragui.

Laos i Wietnam

P7_TA(2009)0104

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 listopada 2009 r. na temat sytuacji w Laosie i Wietnamie

(2010/C 285 E/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając 15. szczyt ASEAN, który miał miejsce w dniach 23–25 października 2009 r.,
- uwzględniając powołanie w dniu 23 października 2009 r. Międzyrządowej Komisji ds. Praw Człowieka ASEAN,
- uwzględniając roczne sprawozdanie UE o prawach człowieka w 2008 r.,
- uwzględniając toczące się negocjacje w sprawie nowej umowy o partnerstwie i współpracy między UE a Wietnamem, a także dialog UE z Wietnamem na temat praw człowieka, prowadzony dwa razy do roku między UE a rządem Wietnamu,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Laosu, zwłaszcza rezolucję z dnia 15 listopada 2001 r. w sprawie arbitralnych aresztowań i sytuacji politycznej w Laosie ⁽¹⁾, a także rezolucję z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Kambodży, Laosie i Wietnamie ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 140 E z 13.6.2002, s. 577.

⁽²⁾ Dz.U. C 285 E z 22.11.2006, s. 129.

Czwartek, 26 listopada 2009 r.

- uwzględniając umowę o współpracy między UE a Laotańską Republiką Ludowo- Demokratyczną z dnia 1 grudnia 1997 r., opartą na „poszanowaniu zasad demokracji i podstawowych praw człowieka, określonych w Powszechnej deklaracji praw człowieka”,
- uwzględniając art. 122 ust. 2 Regulaminu,

Wietnam

- A. mając na uwadze, że rząd Wietnamu odmówił zastosowania się do wielu zaleceń zawartych w powszechnym okresowym przeglądzie praw człowieka Rady Praw Człowieka ONZ, która obradowała od maja do września 2009 r., w celu poprawy sytuacji praw człowieka,
- B. mając na uwadze, że setki osób znajdują się obecnie w wietnamskich więzieniach ze względu na przekonania religijne lub polityczne, wśród nich zwłaszcza chrześcijanie z ludu Degar, katolicki ksiądz, pastorzycy menonici, wyznawcy religii Cao Dai oraz buddyzmu Hoa Hao,
- C. mając na uwadze, że dnia 27 września 2009 r. setki młodych mnichów buddyjskich z klasztoru Bat Nha zostały brutalnie zaatakowane, pobite, a ich klasztor zniszczony, podczas gdy władze państwowe i policja zignorowały prośby o pomoc; mając na uwadze, że policja zastosowała przemoc fizyczną wobec innych mnichów, którzy znaleźli schronienie w świątyni Phuoc Hue, oraz nękała ich; mając na uwadze, że rząd grozi im wydaleniem z powodu zajmowania klasztoru Bat Nha bez zgody i poprzedniej rejestracji,
- D. mając na uwadze, że wielu uważa, iż atak na klasztor ma związek z dziesięciopunktowym wnioskiem w sprawie reform, przedłożonym prezydentowi Wietnamu Nguyenowi Minhowi Trietowi przez Thicha Nhata Hanhę w 2007 r.,
- E. mając na uwadze, że wszystkie grupy religijne muszą mieć rządowe pozwolenie na działalność oraz podlegać nadzorowi prowadzonemu przez wyznaczane przez rząd komitety zarządcze, a także mając na uwadze, że wielu organizacjom religijnym grozi zakaz prowadzenia działalności i prześladowanie członków, jeżeli pragną być niezależne od rządu,
- F. mając na uwadze, że w zasadzie wszyscy dostojnicy Zjednoczonego Kościoła Buddyjskiego Wietnamu są w więzieniu, począwszy od jego patriarchy Thicha Quanga Do (w wieku 81 lat), najwybitniejszego spośród wszystkich wietnamskich dysydentów, który jest przetrzymywany od ponad 27 lat, obecnie w swoim klasztorze Zen Thanh Minh w Ho Chi Minh,
- G. mając na uwadze, że Tran Khai Thanh Thuy, pisarka wietnamska oraz jedna z przywódczyń ruchu na rzecz demokracji w Wietnamie, została ponownie aresztowana po odbyciu dziewięciomiesięcznej kary więzienia w 2007 r., mając na uwadze, że jest ona ciężko chora na cukrzycę, a pomimo to władze Wietnamu odmawiają wypuszczenia jej na wolność za kaucją ani nie pozwalają na podawanie jej lekarstw,
- H. mając na uwadze, że kilku więźniom sumienia, wśród których znajdują się Nguyen Van Ly, Le Thi Cong Nhan i Nguyen Binh Thanh – wszyscy skazani za „propagandę przeciwko rządowi Socjalistycznej Republiki Wietnamu” – odmówiono w więzieniu należytej opieki medycznej, choć stan ich zdrowia wymaga ich natychmiastowej hospitalizacji,
- I. mając na uwadze, że z powodu braku niezależnych organizacji praw człowieka przywódcy kościołów często podejmują się roli obrońców praw człowieka i walczą o większą tolerancję i więcej zasad demokracji,

Czwartek, 26 listopada 2009 r.

- J. mając na uwadze, że Wietnam, który w roku 2010 będzie przewodniczył ASEAN, powinien świecić przykładem, poprawiając sytuację w zakresie praw człowieka, rząd mógłby to uczynić, uwalniając setki pokojowych krytyków rządu, niezależnych działaczy kościelnych, blogerów i zwolenników demokracji, uwięzionych wbrew prawu międzynarodowemu pod nieuzasadnionymi zarzutami dotyczącymi bezpieczeństwa państwa za pokojowe wyrażanie odmiennych opinii,

Laos

- K. mając na uwadze, że dnia 25 września 2009 r. Laotańska Republika Ludowo-Demokratyczna ratyfikowała Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, który gwarantuje zwłaszcza prawo obywateli do wolności wyznania, wolności stowarzyszania się, wolności słowa i prasy, a także prawo do demonstracji i praw politycznych,
- L. mając na uwadze, że prawie miesiąc po 10. rocznicy powstania Studenckiego Ruchu 26 października 1999 r., zapoczątkowanego przez wientiańskich studentów i nauczycieli, najważniejsi przywódcy ruchu – Thongpaseuth Keuakaoun, Seng-Aloun Phenghphanh, Bouavanh Chanmanivong i Kèochay – wciąż są przetrzymywani w nieznanym miejscu, a Khamphouvieng Sisa-At, zgodnie z doniesieniami, zmarł w więzieniu w niewyjaśnionych okolicznościach,
- M. mając na uwadze, że dnia 2 listopada 2009 r. ponad 300 osób przygotowujących się do pokojowej demonstracji w Wientianie, podczas której zamierzali domagać się poszanowania praw człowieka i wielopartyjnego systemu dla upamiętnienia 10. rocznicy wydarzeń z 1999 roku, zostało zastraszone przez tajną policję Laotańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, oraz mając na uwadze, że 9 spośród tych osób – Kingkèo, Somchit, Soubinh, Souane, Sinpasong, Khamsoné, Nou, Somkhit i Sourigna – wciąż przebywa w areszcie,
- N. mając na uwadze, że Laos wciąż prześladowuje społeczność Hmong z powodu powstania wywołanego przez tę mniejszość w latach 60. ubiegłego wieku, stosując areszt, tortury, wykorzystywanie seksualne oraz pozasądowe zabójstwa wobec członków tej społeczności żyjących w regionach Laosu podejrzewanych o to, że są ośrodkami powstańczymi,
- O. mając na uwadze, że 5 tys. członków społeczności Hmong jest obecnie przetrzymywanych w obozie Huay Nam Khao w Tajlandii i ma zostać deportowanych na mocy porozumienia między rządem Tajlandii i rządem Laosu, a 158 innych osób, w tym 85 dzieci, już od ponad trzech lat jest przetrzymywanych w uwłaczających godności warunkach w Nongkhai,
- P. mając na uwadze, że istnieją obawy co do ogólnej sytuacji politycznej w Laosie, gdzie od 1975 r. rządzi jedna partia i którego ludność wciąż jest pozbawiona podstawowych praw człowieka,

Wietnam

1. nalega na rząd, aby zaprzestał wszelkich form represji wobec tych, którzy korzystają ze swoich praw do wolności słowa, przekonań i religii oraz wolności zgromadzeń, zgodnie z międzynarodowymi standardami ochrony praw człowieka i wietnamską konstytucją; wzywa rząd Wietnamu do przestrzegania jego międzynarodowych zobowiązań, które oznaczają uznanie wspólnot religijnych i swobodę praktyk religijnych, a także zwrot dóbr arbitralnie przejętych przez państwo od Zjednoczonego Kościoła Buddyjskiego Wietnamu, Kościoła katolickiego i innych wspólnot religijnych;
2. potępia brutalne wypędzenie z klasztorów – zgodnie z doniesieniami – ponad 150 mnichów i mniszek oraz fakt, że coraz bardziej napięta sytuacja powstała po tych działaniach wymierzonych w pokojową społeczność buddyjską stoi w jawnej sprzeczności ze zobowiązaniami do przestrzegania akceptowanych międzynarodowo standardów dotyczących wolności wyznania, szczególnie jeśli chodzi o osoby próbujące korzystać ze swoich praw, których rząd Socjalistycznej Republiki Wietnamu podjął się przestrzegać jako członek Rady Bezpieczeństwa ONZ i przyszły przewodniczący ASEAN;

Czwartek, 26 listopada 2009 r.

3. zwraca się do Komisji Europejskiej i do Rady, w ramach toczących się negocjacji w sprawie nowej umowy o partnerstwie i współpracy z Wietnamem, o uwzględnienie wiążącej i jednoznacznej klauzuli o prawach człowieka i demokracji, wraz z mechanizmem pozwalającym na jej wykonanie, w celu położenia kresu systematycznym naruszeniom demokracji i praw człowieka;
4. wzywa do zaprzestania wszelkich prześladowań i nękania, oraz do umożliwienia mnichom i mniszkom wykonywania religijnych praktyk buddyjskich zgodnie z tradycją buddyjskiego mnicha Thicha Nhata Hanha w Bat Nha i w każdym innym miejscu;
5. żąda bezwarunkowego uwolnienia Thicha Quanga Do i przywrócenia prawnego statusu Zjednoczonego Kościoła Buddyjskiego Wietnamu i jego dostojników;
6. wzywa rząd do uruchomienia niezależnej krajowej komisji praw człowieka, do przyjmowania i badania doniesień o torturach i innych nadużyciach władzy popełnionych przez urzędników państwowych, wraz z członkami służb bezpieczeństwa, oraz do wszczynania postępowań karnych i dyscyplinarnych w celu zniesienia kary śmierci;
7. wzywa rząd Wietnamu, ze względu na rolę Wietnamu jako członka Rady Bezpieczeństwa ONZ, do wydania stałych zaproszeń dla specjalnych sprawozdawców ONZ, szczególnie dla tych do spraw wolności słowa i religii, tortur, obrońców praw człowieka i przemocy wobec kobiet, oraz dla grupy roboczej ds. arbitralnych uwięzień;

Laos

8. z zadowoleniem przyjmuje ratyfikację przez rząd Laosu Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych; wzywa władze laotańskie do pełnego przestrzegania postanowień tego paktu, do bezwzględnego zharmonizowania laotańskiego prawa z jego postanowieniami oraz do wykonywania tych postanowień zgodnie z międzynarodowo uzgodnionymi standardami, szczególnie jeśli chodzi o wolność słowa, zgromadzeń i wyznania;
9. ponawia swoje żądanie niezwłocznego uwolnienia przywódców Studenckiego Ruchu 26 października 1999 r., a także wszystkich więźniów sumienia przetrzymywanych w Laosie, i powierza właściwej delegacji UE w Wientianie zadanie śledzenia tej sprawy;
10. wzywa władze laotańskie do bezwarunkowego uwolnienia wszystkich osób aresztowanych podczas próby odbycia pokojowej demonstracji w dniu 2 listopada 2009 r.;
11. wzywa władze tajlandzkie do natychmiastowego położenia kresu przetrzymywaniu 158 uchodźców Hmong z Laosu i umożliwienie im osiedlenia się w Tajlandii lub w Stanach Zjednoczonych, Kanadzie, Holandii albo Australii, które to państwa już zgodziły się na ich przyjęcie; podobnie wzywa władze tajlandzkie do dopilnowania, aby wszyscy przedstawiciele laotańskiej ludności Hmong w obozie Huay Nam Khan, którzy pragną złożyć wnioski o azyl, mieli dostęp do procedur sprawdzania i określania statusu;
12. wzywa Komisję do uważnego śledzenia sytuacji laotańskiej społeczności Hmong oraz programów rządowych dla mniejszości etnicznych;
13. ponawia swoje wezwanie do władz laotańskich do jak najszybszego opracowania i wdrożenia wszystkich niezbędnych reform koniecznych dla demokratyzacji państwa, zagwarantowania opozycji politycznej prawa do pokojowego wyrażania poglądów i zapewnienia rychłego przeprowadzenia wielopartyjnych wyborów pod nadzorem międzynarodowym w celu narodowego pojednania;

Kwestie ogólne

14. wzywa władze do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia wszystkich obrońców praw człowieka, więźniów politycznych i więźniów sumienia, ponieważ ich przetrzymywanie stanowi naruszenie praw człowieka; wzywa ponadto władze do zapewnienia im dobrej kondycji fizycznej i psychicznej w każdych okolicznościach, a także zaproponowanie tym z nich, którzy tego potrzebują, dobrej i niezależnej profesjonalnej opieki medycznej;

Czwartek, 26 listopada 2009 r.

15. wzywa Radę i Komisję do przeprowadzenia szczegółowej oceny polityk implementacyjnych w dziedzinie demokracji i praw człowieka prowadzonych w Laosie i Wietnamie od czasu podpisania porozumień o partnerstwie i współpracy do poinformowania Parlamentu o jej wynikach;

*

* *

16. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentóm państw członkowskich, rządóm i parlamentóm Wietnamu i Laosu, sekretariatowi Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN), Wysokiemu Przedstawicielowi ONZ ds. Praw Człowieka oraz Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Chiny: prawa mniejszości a stosowanie kary śmierci

P7_TA(2009)0105

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie Chin: prawa mniejszości a stosowanie kary śmierci

(2010/C 285 E/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 1 lutego 2007 r. ⁽¹⁾ oraz z dnia 27 września 2007 r. ⁽²⁾ na rzecz powszechnego moratorium na karę śmierci,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 18 grudnia 2007 r. (A/RES/62/149) oraz rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 18 grudnia 2008 r. (A/RES/63/168), zatytułowane „Moratorium na stosowanie kary śmierci”,
- uwzględniając deklaracje prezydencji w imieniu Unii Europejskiej, odpowiednio z dnia 29 października 2009 r. w sprawie egzekucji dwóch Tybetańczyków, Lobsanga Gyaltsena i Loyaka, oraz z dnia 12 listopada 2009 r. w sprawie egzekucji dziewięciu osób pochodzenia ujgurskiego w następstwie zamieszek w dniach 5-7 lipca 2009 w Urumczy w Autonomicznym Regionie Sinkiang Ujgur (XUAR),
- uwzględniając art. 35, 36 i 37 Konstytucji Ludowej Republiki Chin, które gwarantują wszystkim obywatelom, odpowiednio, wolność słowa i wolność wyznania oraz uznają wolność osobistą za „nienaruszalną”,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Chin, a w szczególności rezolucję z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie stosunków między UE a Chinami ⁽³⁾,
- uwzględniając seminarium UE-Chiny w dniach 18-19 listopada 2009 r. oraz dwudziestą ósmą rundę dialogu UE-Chiny na temat praw człowieka, przeprowadzoną w dniu 20 listopada 2009 r. w Pekinie,

⁽¹⁾ Dz.U. C 250 E z 25.10.2007, s. 91.

⁽²⁾ Dz.U. C 219 E z 28.8.2008, s. 306.

⁽³⁾ Dz.U. C 323 E z 18.12.2008, s. 489.